

آینه

انتقاد

یادداشت: « اقتصاد سیاسی تفاهم هسته‌ای» حسین راغفر

به نظر می‌رسد که مقامات آمریکایی بیش از هر زمان دیگر به تصحیح رفتارهای خود و برقراری رابطه با ایران مصمم هستند.اما هنوز از سوی کشور ما صدای واحدی برنمی‌خیزد. با وجود فساد گسترده در درون نظام حاکم آمریکا به نظر می‌رسد که احزاب سیاسی مختلف درباره منافع ملی این کشور وحدت نظر و رویه دارند.متأسفانه جهت‌گیری‌های سیاسی در کشور ما بیش از منافع ملی بر منافع گروهی و شخصی تأکید دارند. مواضع خصمانه و غیرمنطقی نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی نسبت به مواضع دولت جدید ایران و نیز نتایج مذاکرات هسته‌ای در ماه‌های اخیر، چند بار منجر به موضعی‌گرایی‌های مقامات سابق این رژیم- شد. نتایج سیاسی- اقتصادی تفاهم هسته‌ای می‌تواند به کاهش شدید هزینه‌های تسلیحاتی در منطقه و نیز به نفع اقتصاد ایران منجر شود. مشروط به اینکه وحدت سیاسی درون کشور را شاهد باشیم و نیز اینکه تغییر اساسی در سیاست‌های اقتصادی کشور فرصت‌های گشوده‌شده را در جهت رشد توسعه و اشتغال‌زایی سوق دهند و نه تداوم واردات.

جمهوری اسلامی

سر مقاله: «آقای رئیس‌جمهور بخوانند»

اولین سفر استانی دکتر روحانی.. به خوزستان- دارای نقاط قوت و ضعف متعدد بود.. قطعاً توافقاته ژنو به مردم ایران آرامش خاطر بخشیده و یک «برد» محسوب می‌شود همان‌گونه که نتیجهٔ انتخاب ۲۴‌خرداد نیز نگرانی‌ها را برطرف کرده و آرامش خاصی به جامعهٔ ایرانی ارزانی داشت، ولی نباید این واقعیت را نیز نادیده بگیریم که این توافقاته برای قدرت‌های جهانی هم یک «برد» بود. بهترین تفسیر برای توافق ژنو همانست که خود مسوولان دولتی بارها از آن با عبارت «برد- برد» یاد کردند. نقطه ضعف دیگر، بعضی وعده دادن‌هاست که به شعاری‌بودن نزدیک‌تر بود تا عملی‌بودن. حل مشکل آب استان، تغییر وضعیت کارون، برطرف‌ساختن کامل مشکلات کشاورزی خوزستان، تبدیل کردن خرمشهر و آبادان به منطقه آزاد و... همگی شعارهای خوبی هستند ولی آیا این امکان وجود دارد که دولت یازدهم بتواند آنها را عملی نماید یا به صدور فرمان انجام بعضی از آنها بدون پشتوانه کارشناسی دقیق و همه‌جانبه، دولت در مرحله اجرا با مشکل مواجه نشود؟

کیم جان

سر مقاله: «به کجا می‌رویم؟!؛ حسین شرعیتمداری
برخلاف نظر آقای عراقچی که متنن توافق جدید را «غیرقابل‌انتشار» و حتی به زبان هر دو طرف مذاکرات دانسته بودند، کل‌اسفید علاوه بر آنکه متن کامل توافق یادشده را به کنگره تسلیم کرد، خلاصه‌ای چهارصفحه‌ای که اصلی‌ترین محورهای مورد توافق ایران و ۵+۱ در آن آمده بود را نیز منتشر کرده و در اختیار خبرگزاری‌ها قرار داد. چرا بسیاری از آنچه که برای مردم ایران -و در مواردی حتی برای نمایندگان مردم در مجلس شورای اسلامی- ناگفتنی است، از نگاه حریف محرمانه نیست؟!... مسوولان محترم کشورمان در ارزیابی خود از توافقاته ژنو با متن اخیر موسوم به برنامه اقدام مشترک -JPA- از «ادامه‌ها» کمتر سخن می‌گویند و بیشتر به «گرفته‌ها» اشاره می‌کنند اما تاجا که رئیس‌جمهور محترم در اظهاراتی که با عرض پوزش- ائراق آمیز به نظر می‌رسد، اعلام می‌کند «توافق ژنو، یعنی تسلیم قدرت‌های بزرگ جهان در مقابل ملت ایران!» اما وقتی به متن توافقاته مراجعه می‌شود، آنچه «ادامه‌ای» در مقابل آنچه گرفته‌ایم؛ نه فقط قابل مقایسه نیست، بلکه بسیار کم‌اهمیت‌تر و ناچیزتر از آن است که با واژه «برد- برد» کمترین تنلسسی داشته باشد، چه رسد به این که توافقاته باشد.
را «تسلیم قدرت‌های بزرگ جهان در مقابل ملت ایران» بدانیم- به توافق جدید، حریف حتی نصب یک سانستر رفیقر در بخش رزمی‌منطقه نظرن که مخصوص تحقیق و توسعه است را نپذیرفت-ا و موارد دیگری که سرنوشت ر آکتور آب سنگین اراک، افزایش فراتوانی مداخلات آژانس، پذیرش تلویحی بازرسی‌ها در سطحی بسیار فراتر از پروتکل الحاقی و-از جمله ناهتساوت و نیاز به تجدیدنظر و پیگیری ضروری و به‌موقع مسوولان محترم دارد.

وضعیت ایران

تیتربیک: «هولوکاست هسته‌ای»

از امروز ۳۰ادی توافق ژنو اجرایی می‌شود. با وجود پنهان کاری تیم ایرانی و ادعای شفافهی‌بودن توافق فنی برای اجرای توافق ژنو- تعهد ناچیز طرف مقابل را که کنار تعهدات ایران قرار دهیم، عمق واقعیت آشکارتر می‌شود. آیا این اقدامات برای دولت ایران یک پیروزی است؟ نابودی و تعطیلی تأسیسات هسته‌ای در مقابل آزادسازی چندمیلیارد دلار دارایی‌های «خودمان»، پیروزی است؟ واقعیت چیز دیگری است و آنچه ادعا می‌شود چیز دیگر. و تاسف‌انگیزتر اینکه گفتن از این واقعیت نیز هزینه‌ساز است. انتقادات به تیم مذاکره‌کننده درباره اقدامات آنها در مذاکرات همواره با واکنش‌های تند مواجه شده است. طی ماه‌های اخیر بارها و بارها طرفداران دولت، منتقدان عملکرد هسته‌ای دولت را «تندرو» و «فراطمی» نامیده‌اند. در اقلادی بی‌سابقه در تاریخ جمهوری‌اسلامی، وزیر امورخارجه نیز منتقدان خود را «همراهان اسراییل» نامید. منتقدان متهم به صهیونیسم شدند و دست آخر این رئیس‌جمهور که منتقدان را «تازه انقلابی» و «کاسب تحریم» نامید فشار به جریان منتقد رفتار هسته‌ای دولت در مذاکرات با ۵+۱ با بسطیان زد است. کسانیکه معتقدند در جریان توافق ژنو و تعهدات طرفین، اشتباهات وحشتناکی علیه‌منافع ملت‌صورت گرفته، با برچسب‌های دولتی‌ها مواجه می‌شوند. گویی توافق ژنو در ایران به مثابه موضوع هولوکاست در غرب است. گفتن از واقعیت توافق ژنو هزینه دارد و این موضوع برای خیلی‌ها خط قرمز است.

آمده شیرافکن

تا چشم‌به‌رم بزیم، صف‌آرایی‌های انتخاباتی پارلمان ایران هم آغاز می‌شود، هرچند همین حالا هم از گوشه‌وکنار خبر می‌رسد که دیدارها و انتلاف‌ها و هم‌اندیشی‌هایی در راه است. اما هرچه به موعد انتخابات مجلس دهم نزدیک می‌شویم، اخبار مربوط به پول‌های سرگردان، معلق در هوا، رانت‌ها و خاصه‌بخشی‌ها بیشتر ذهن هر ایرانی را درگیر می‌کند. معلوم نیست که تکلیف این پول‌ها در نهایت چه خواهد شد؟ اما واقعیت این است که در «امر سیاست» همیشه ردپایی از اقتصاد به چشم می‌خورد و هرچه این‌روزها به سطح اعداد سرگردان

هراس سیاست از پول‌های سرگردان

نزدیک‌تر می‌شویم، هراس از اینکه «این پول‌ها در لباس سیاست‌افنده» بیشتر‌وبیشتر تولید نگرانی می‌کند؛ از پرونده عجیب و هنوز ناتمام تفحص از سازمان تأمین‌اجتماعی نمی‌توان به این سادگی‌ها گذشت، بذل‌وبخشش‌های صورت‌گرفته در گزارش‌های رسمی تفحص به گفته خیلی‌ها، تازه هنوز سر‌نخ‌های ابتدایی از فساد را در این مجلس دهم نزدیک می‌شویم، اخبار مربوط به پول‌های سرگردان، معلق در هوا، رانت‌ها و خاصه‌بخشی‌ها بیشتر ذهن هر ایرانی را درگیر می‌کند. معلوم نیست که تکلیف این پول‌ها در نهایت چه خواهد شد؟ اما واقعیت این است که در «امر سیاست» همیشه ردپایی از اقتصاد به چشم می‌خورد و هرچه این‌روزها به سطح اعداد سرگردان

«دوفوریت» طرح ۶۰ نماینده اصولگرا رای نیاورد

تلاش برای تشدید گزینش

طرح، انتصاب‌ها در «مشاغل حساس» را به «استعلام» از وزارت اطلاعات مشروط می‌کند

عکس

در توجیه ضرورت و فوریت این طرح می‌گوید: «دستگاه‌ها به صورت سنتی از وزارت اطلاعات درباره انتصابات استعلام می‌کنند اما مسوولان اجرایی خود را ملزم به اعمال نظر اطلاعات نمی‌دانستند و مقام اجرایی دستگاه‌ها می‌تواند ضمن پذیرفتن مسوولیت انتصاب، نظر دستگاه اطلاعاتی را نادیده بگیرد؛ به گفته او، طی ۳۰سال اخیر قبل از پیروزی انقلاب انتصاب‌های غلط و پرهزینه‌ای بدون استعلام از دستگاه‌های امنیتی صورت گرفته که متأسفانه در بسیاری از مشاغل مثل معاونت رییس‌جمهوری، معاون وزیر، استاندار و فرماندار که شاع اثر آن فراتر از شهر و استان است یا از وزارت اطلاعات استعلام نمی‌شود یا خود را ملزم به استفاده از پاسخ آن نمی‌دانند. در بخش دیگری از سخنان این نماینده مجلس دلیل اصلی پیشنهاد این طرح مشخص می‌شود: «یک مسئول پنج‌تغیر از معاونان خود را با وجود پاسخ منفی وزارت اطلاعات منصوب می‌کند و هیچ دستگاهی این قبیل انتصابات غلط را مورد بازخواست قرار نمی‌دهد.»البته محمدرضا تابش در واکنش به پیشنهاد چنین طرحی می‌گوید: «به هر حال ایده‌ایکه بخواهیم مدام روی افراد گزینش داشته باشیم به نکتۀ قابل تأملی است که شاید به ذهن ما نرسیده و به ذهن این دوستان رسیده اگر اصل بر اطمینان و برائت باشد، چرا می‌بنا بنا را بر کنکاش می‌گذاریم»

باید اصل گزینش حذف شود نه تشدید

می‌گذارند، اما در عین حال این سوال، دغدغه و نگرانی مدام پیش‌روی ما و مسوولان است که تا به سرانجام‌رسیدن پرونده فساد ملی، چه تضمینی وجود دارد که سود رانت‌ها و ویژه‌خواری‌های این سال‌ها خرج خوش‌خدمتی به برخی امور سیاست نشود؟
چطور می‌شود این دغدغه را از پیش‌روی برداشت که روابط منجر شده به رانت، در روزهای پیش‌روی سیاست دردرس‌ساز نشود؟ مگر نه اینکه همیشه در «سیاست»، ردپایی از «اقتصاد» افتاده و مگر نه اینکه به گفته «حسین نجابت»، نماینده مجلس برخی نامزد‌های انتخابات مجلس مبالغی حدود ۵۰۰میلیون تا یک‌میلیارد تومان برای کسب نمایندگی هزینه کرده‌اند؛ حالا تا فرصت نهای‌شدی رشد قارچ‌گونه امثال بابک زنجانی و رضا ضراب تأثیر گذار پرونده‌های فساد مالی، نگرانی سیاست و سیاسپون پاک از نفوذ پول‌های سرگردان در این سو و آن سو، دغدغه‌ای است که تنها می‌توان آن را در قالب یک نوشته کوتاه مطرح کرد و به سمع و نظر مسوولان و مخاطبان رساند.

و به مسم و نظر مسوولان و مخاطبان رساند.
و به ملموس و معنادار می‌سازد.
استراتژی مذاکره برای بازیگر مشخص می‌کند که تعریف متفاوت از منافع‌ملی نیاز است، که اولویت‌بندی جدید از ابعاد هویتی آل‌زوارم است و اینکه پالایش ارزش‌ها اجتناب‌ناپذیر هستند.
نمی‌توان به پای میز مذاکره برای حل‌وفصل دعو‌ا‌ها و منازعات، اقتصادی رفت در حالی‌که تنش‌های سیاسی،

روبارویی‌های نظامی و خصومت‌های فرهنگی که اجزای دیگر حیات‌بخش بحران بین بازیگری هستند، تعدیل نشوند و مواضع «بحران‌افزا» در این حیطه‌ها همچنان استحکام خود را حفظ کنند.
پرواضح است که نمی‌شود در آن واحد در پای میز مذاکره همه‌جانبه بحرانی را به صحنه آورد و به حل‌وفصل آنان اقدام کرد.
به‌دلیل همین واقعیت است که ضرورت‌داشتن استراتژی مذاکره حیاتی و اجتناب‌ناپذیر قلمداد می‌شود.
وقتی منافع، هویت‌ها و ارزش‌ها در پرتو یک درک متفاوت در مقام مقایسه با گذشته نگرینسته شوند و ارزیابی گردد، به‌طور طبیعی و همزمان تمامی زیرساخت‌های بحران در کلیت آن کم‌استقامت می‌شوند و «رانش» محیط بحرانی آغاز می‌شود.
محیط بحرانی درک خاصی از منافع، هویت و ارزش را طلب می‌کند و به همین‌رو ضروری است که برای حیات‌بخشیدن به یک محیط غیرخصمانه این درک درگ‌گون شود.
استراتژی مذاکره این‌فهم و درک درگ‌گون‌شده را به صحنه می‌آورد و در این بطن است که فرآیند مذاکرات شکل می‌گیرند.
امریکیان پای میز مذاکرات با ویتنام شمالی قرار گرفتند تا تدوین شرایط و مکانیزم‌های پایان جنگ را نهایی کنند، اما آمریکاییان قبل از ورود به صحنه مذاکرات، یک دگرگونی کلی در مقوله‌های منفعتی، هویتی و ارزشی را ساماندهی کرده بودند.
این محیط ذهنی و ادراکی متفاوت بر این مبنا بود که رهبران ویتنام شمالی اساسا کمونیست نیستند بلکه ملیگرا هستند.
اینان از نقطه‌نظر تاریخی دشمن آمریکا نیستند بلکه منبع خطر را در طول تاریخ خود از سوی چین یافته‌اند.
این به‌ان معانست که ویتنام از قابلیت بالقوه برای دوستی استراتژیک با آمریکا به خاطر همسایگی با یک قدرت برتر نظام بین‌الملل برخوردار بوده ویتنام در سیستم سرمایه‌داری جهانی به رهبری آمریکا را به وجود خواهد آورد.
گام‌برداشتن در مسیر مذاکره تنها هنگامی ثمربخش است که محیط بحرانی اساسا دگرگون نشود، روح زمانه که اقدامات و عملکردهای متفاوتی را طلب می‌کند، به رسمیت شناخته شده، بحران در کلیت آن زیرسوال رود و نه اینکه تلاش شود که در یک قلمرو از ضرورت مذاکره صحبت شود و در حیطه‌های دیگر همچنان منطق بر نیاز به پیگیری خصومت و دشمنی استوار باشد.
ورود به صحنه مذاکرات در چنین فضایی «بندتکه» که در آن تنها یک جنبه از مناقشه، شان گفت‌وگو پیدا می‌آید، محقق نشود؛ استلاردی جز هزینه‌های استراتژیک برای بازیگر به‌بار نخواهد آورد.

آینده سوریه و سرنوشت اسد

عربستانی‌ها خیلی زود این تغییر موضع آمریکا را حس کردند و انتقادات زیادی نیز متوجه آن کردند اما واشنگتن در استمرار مواضعش مصر بود، در اظهارنظری که حاکی از صعبانیت و ناامیدی می‌کرد، سفیر عربستان در مقاله‌ای در محمدبن نواف‌بن عبدالعزیز، در مقاله‌ای در روزنامه نیویورک‌تایمز، استقلال موضع عربستان را اعلام کرد و گفت: «عربستان، با یا بدون حمایت دوستان غربی‌اش، مسوولیت و وظیفه خود را در سوریه انجام می‌دهد.»
۱۰۰رییسین سوریه نیز از تغییر موضع غرب، نگران است، احمد جبرای رئیس ائتلاف ملی سوریه که بزرگ‌ترین گروه اپوزیسیون سوریه است، در زمان سفرش به اقلیم کردستان، از اربیل اعلام کرد که او «مخالف نابودی رژیم‌ی دیکتاتور به نفع برسرکارآمدن رژیم طایفه‌ای مدّتی» است، این به ندرت است که ترس از سرکارآمدن رژیم‌ی که سازمان القاعده در آن در راس قدرت باشد، ترسی عمومی است و تمام گروه‌ها و جناح‌ها، میزان ترس و عواقب آن را درک کرده‌اند.
روک‌ر در یادداشتش تمام عقاید و نظرات را در این زمینه خلاصه می‌کند و می‌گوید: «بایستی با این نظریه خود را تطبیق دهیم که آینده سوریه، آینده‌ای با حضور اسد خواهد بود و بایستی بدانیم که اسد بد است، اما از اسد بدتر نیز وجود دارد»، که سازمان القاعده است.

بهارستان

رئیس کمیسیون اصل ۹۰ در گفت‌وگو با «شرق»: «رانت» عامل اصلی «معوقات بانکی» است

شده است. او درباره اینکه فکر می‌کنید کمیسیون اصل ۹۰ در این فرصت یکسال و نیمه خروجی خاصی در این پرونده داشته، نیز می‌فرزاید: «این پرونده با پیچیدگی‌های زیادی روبه‌رو است و دلایل مختلفی موجب شده معوقات بانکی به این شکل غیرقابل وصول شود.»
رئیس کمیسیون اصل ۹۰ همچنین درباره حضور «کفایشان» و «تاج» در این کمیسیون می‌گوید: «کفایشان و تاج در کمیته ارتقای سلامت اداری کمیسیون اصل ۹۰ حاضر شده و درخصوص فساد در فوتبال توضیحاتی ارائه دادند که گزارش کمیسیون در این خصوص تا آخر سال کامل می‌شود. البته برخی گزارش‌های مردمی از استان‌ها درخصوص فساد در رشته‌های دیگر ورزشی نیز به کمیسیون رسیده است.»
پیش از این سخنگوی «کمیسیون اصل ۹۰» مجلس از بدهی ۱۰هزار۷۰۰میلیارد تومانی ۳۰تغیر به بانک‌ها خبر داده بود. مصطفی افشلی‌فرد همچنین تأکید کرده بود که در پراخت این معوقات در ماجرای تفحص از تأمین‌اجتماعی نیز در همان

خبر داده بود. مصطفی افشلی‌فرد همچنین تأکید کرده بود که در پراخت این معوقات در ماجرای تفحص از تأمین‌اجتماعی نیز در همان

جرم علیه او همراه شد، اما در نهایت انتشار اخبار جدیدی از پرونده رحیمی را برای رسانه‌ها به‌همراه داشت. به این ترتیب محسنی‌تازجی، سخنگوی قوهقضاییه در واکنش به سخنان علی مطهری اعلام کرد رحیمی با قرار وثیقه آزاد است و ساعاتی نیز مورد سوال و پرسش قرار گرفته است. در ماجرای تفحص از تأمین‌اجتماعی نیز در همان صفحه‌های نخست گزارش، نام رحیمی و دریافت کارت‌هدیه ۵۰میلیون تومانی دررخشید. کارت‌هدیه‌ای که قرار بود نصیب ایتم و بیماران شود اما در نهایت به‌کارمندان نهاد ریاست‌جمهوری‌رسید.

این‌روزها نام رحیمی در پرونده بیمه ایران در قوهقضاییه باز است. نام او مدام در حلقه موسوم به «حلقه فاطمی» در رسانه‌ها ذکر شده اما همیشه اماوگرا‌ها درباره این پرونده فراوان بوده است. الیاس نادران، نماینده اصولگرای مجلس، نخستین‌بار فروردین ۸۹ از ردپای رحیمی در اخلاص مالی پرونده بیمه ایران و «حلقه فاطمی» خبر داد. او خبر داد که همه اعضای این بلد دستگیر شده‌اند به جز رحیمی. نادران از افرادی نام برد و آنها را افراد رحیمی خواند که در این جریان متهم هستند.

در برخی از پرونده‌های معوقات بانکی عامل اصلی هدررفتن منابع بیت‌المال به شمار می‌رود، البته سخنان پورمختار در شرایطی مطرح می‌شود که یک و سال نیم است و پرونده مرتبط «معوقات بانکی» در اختیار کمیسیون اصل ۹۰ بوده و هنوز نتیجه خاصی درباره آن به دست نیامده است.
حالا رئیس این کمیسیون از واگذاری پیگیری پرونده معوقات بانکی به «بابکسر کزی» خبر می‌دهد و در همین حال زرمزه‌های ورود کمیسیون شورا‌های مجلس به این پرونده در راهروها پیچیده است. او درباره اینکه شنیده می‌شود نام برخی چون بابک زنجانی و محمدرضا نژادی نیز در پرونده معوقات بانکی به چشم می‌خورد، می‌گوید: «به هر حال برخی اسم‌ها مطرح است اما اجازه ندهید، جزئیات را در اختیار قوهقضاییه قرار دهیم و آنها به مساله ورود کنند.»
پورمختار، همچنین تأکید دارد که ابعاد مختلف پرونده «بابک زنجانی» در کمیته مشترک کمیسیون انرژی و کمیسیون اصل ۹۰ در حال بررسی است و بخشی از نتایج آن به قوهقضاییه ارسال می‌شود.

می‌فرزاید: «متأسفانه بدون اخذ ضمانت‌نامه مجوز فروش نفت به

او تأکید دارد: بررسی عملکرد دستگاه قضایی کشورمان صرف‌نظر از چگونگی روند شکل‌گیری و رسیدگی به پرونده‌های عدای جزایی و مدنی در ارتباط با پرونده‌های بزرگ فساد مالی حاکی از برخورد‌های صورت‌گرفته در جریان رسیدگی به پرونده‌های بزرگی چون فاضل خداداد، شهرام جزایری، بیمه ایران، تخلف سه‌هزارمیلیاردی و امروزه بابک زنجانی حاکی از شناسایی، کشف و برخورد با معلول پدیده‌های زشت بوده است.

مدتی است که گله‌گذاری‌ها از چپ و راست نسبت به سکوت معنادار درباره رسیدگی به پرونده «محمدرضا رحیمی» معول او را بازآورنده و می‌گوید: «اگرچه نطق علی مطهری در صحن علنی مجلس اگرچه با اعلام

شرق؛ شاید این روزها خبرهایی از این دست دیگر چندان تعجب کسی را برنمیگیزد اما ۱۰میلیاردتومان از معوقات بانکی کشور تنها در اختیار ۲۰ تا ۳۰تغیر است و در بسیاری از موارد، ضمانت‌نامه استاندارد در اختیار بانک‌ها قرار ندارد. به این ترتیب آنطور که (محمدعلی پورمختار، رئیس کمیسیون اصل ۹۰، تأکید دارد: «بخش عمده‌ای از مطالبات بانک‌ها (غیرقابل وصول است و نمی‌توان چندان به دریافت وجوه آن امیدوار بود.»
به گفته او، برخی بانک‌ها وثیقه‌های درستی برای ارائه وام نگرفتند. شرایط اقتصادی اخیر و عدم‌نگار بانک‌ها برای پیگیری پرونده‌های مطالبات معوق از عوامل مهم غیرقابل وصول شدن مطالبات بانک‌هاست. رئیس کمیسیون اصل ۹۰ همچنین درباره اینکه عامل رانت تا چه میزان در این مقوله تأثیر گذار بوده، می‌گوید: «به هر حال وقتی خیلی از وام‌های میلیاردی به افراد ارائه شده و ضمانت‌نامه استاندارد و اصولی دریافت نشده، مشخص است که بدون شک پای برخی رانت‌ها در میان است و می‌شود گفت که رانت

شرق؛ اگرچه تا چند روز پیش تنها صدای اعتراض «علی مطهری» درباره طولانی‌شدن فرآیند رسیدگی به پرونده محمدرضا رحیمی به گوش می‌رسید اما حالا «مهدی دوانگری» نیز نسبت به راکت ماندن پرونده رحیمی در دستگاه قضایی و «مصلحت‌نگاری» ها-گله کرده و تأکید دارد که «دستگاه قضایی کشور باید در برخورد با مفاسد اقتصادی جدی‌تر باشد و تغییر رویه دهد. طبق فرمایش رهبر انقلاب در برخورد با مفاسد اقتصادی باید تلنگر عدالت قوی باشد.»
به گفته او، «در جریان رسیدگی به پرونده فساد بیمه ایران، پرونده رحیمی معاون اول رییس دولت سابق - که جزو متهمان اصلی است- حسب اعلام مسوولان قضایی با صدور قرار قبولی و وثیقه پرونده‌های مدتی است، راکد مانده اما پرونده متهمان دیگر این پرونده با صدور کیفرخواست روانه دادگاه شده است.»او تأکید دارد: «مطابق قوانین تشدید مجازات مرتکبان کلاهبرداری و اخلاص و همچنین آیین دادرسی کیفری بدون شک باید برای «محمدرضا رحیمی» قرار بازداشت موقت صادر می‌شد.»
دوانگری به سوآلی اشاره دارد که «دستگاه قضایی کی کشور باید در برخورد با مفاسد اقتصادی

نقد مهدی دوانگری تنها به راکت ماندن پرونده محمدرضا رحیمی در قوهقضاییه محدود نمی‌شود. او در ادامه نطقش خطاب به قوهقضاییه یکبار دیگر ماجرای «تحقیق و تفحص» مجلس هفتم از قوهقضاییه» را یادآور شده و می‌گوید: «اگرچه که آن روزها متوجه سعید مرتضوی در فروش سولات کنکور بود هیچوقت امکان برخورد قضایی برای آن فراهم نشد و این مصلحت‌نگاری علت موجود مشکلاتی است که ما امروز از ناحیه او و سازمان تأمین‌اجتماعی با آن مواجه هستیم که صدور قرار ممنوع‌الخروجی نامبره را در پی داشته است.»
دوانگری با تأکید بر اینکه امروزه حضور رانت‌های زنجانی در جامعه معلول روش‌های نامتعارف در تجارت نفت بوده،